Gebruikerstesting van digitale patiënt beslishulpen in de eerste lijnszorg

Haio: HAERS Anna , KUL
Promotor: VERMANDERE Mieke , KUL
Praktijkopleider: DELEENHEER Annemie , DUSAUCHOIT Tine , VELKENIERS Brigitte

Context: Patiënt beslishulpen (PBH) zijn belangrijke instrumenten om shared-decision making in de dagelijkse praktijk te implementeren. Ze verbeteren de kwaliteit van de genomen beslissingen door de kennis van de patiënt te verbeteren en moeilijke beslissingen te vergemakkelijken. Desondanks worden ze nog niet wijdverspreid gebruikt. MAGIC Foundation en de BMJ ontwikkelen PBH gebaseerd op Rapid Recommendations sinds 2017. Het verkennen van de ervaringen bij het gebruik van deze PBH kan factoren die het implementeren beïnvloeden identificeren.

Onderzoeksvraag: De bedoeling van deze studie is om vijf geselecteerde MAGICapp's PBH te testen in de Belgische huisartspraktijk.

Methode: Een gecombineerde methode werd opgezet om de gebruikservaring van zowel huisartsen als patiënten te evalueren. Vijf MAGICapp PBH werden geselecteerd en vertaald naar Nederlands. Elf huisartsen werden opgeleid om de Rapid Recommendations en PBH te gebruiken tijdens een online opleiding. Wij observeerden de consultaties waarbij een PBH werd gebruikt. Nadien werd een semigestructureerd interview afgenomen en werd een COMRADE-vragenlijst ingevuld. Huisartsen werden geïnterviewd aan de hand van een luidop-denken open vragen methode. De Qualitative Analysis Guide (QUAGOL) werd toegepast om data te analyseren in de Atlas.ti CLOUD software.

Resultaten: Directe observaties en analyse van gebruikservaringen van 30 consultaties toonde aan dat de algemene ervaring positief is. Huisartsen voelden zich beter ondersteund en merkten dat patiënten meer betrokken raakten bij het nemen van beslissingen. Huisartsen bemerkten echter dat deze PBH minder bruikbaar zouden zijn bij patiënten met een lager gezondheidsinzicht. Patiënten vertelden dat de PBH hun uiteindelijke beslissing weinig hadden beïnvloed, hoewel ze wel meer vertrouwen hadden in hun keuze en de relatie met hun huisarts ook verbeterde. Er werden enkele factoren geïdentificeerd die mogelijks de implementatie van PBH verhinderen, zoals bv. het gebrek aan uniformiteit in data en uitkomsten en de nood aan online beschikbaarheid.

Conclusie: Het gebruikersonderzoek toont dat opleiding in het gebruik van de PBH, uniformiteit in weergave en integratie in het elektronisch medisch dossier belangrijk zijn voor de huisartsen. Patiënten hadden meer vertrouwen en waardeerden de betrokkenheid. Het verder verbeteren en testen van PBH is nodig voor een wijdverspreide toepassing ervan in de dagelijkse praktijk mogelijk is.